

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1622/05
esittäjä(t): Antonio De Poli (PPE-DE)
komissiolle

Aihe: Ei puitelaille 266/91 ja vapaaehtoissektorin rahoituksen leikkauksille

Italian hallitus aikoo muuttaa vapaaehtoistyötä koskevaa lainsäädäntöä kahdella erillisellä järjestelyllä käyttäen hyväksi taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen kehittämisen toimintasuunnitelmasta annettua asetusta. Vapaaehtoistyö on ei-kaupallista maksutonta toimintaa. Sen vuoksi on vaikea käsittää, miksi vapaaehtoistylainsäädäntöä muutetaan talouden kilpailukyvyn vauhdittamiseksi tarkoitettujen säännösten avulla. Asetuksen 17 artiklalla halutaan muuttaa lakia 266/91 (vapaaehtoistyöstä annettu puitelaki) ja etenkin vapaaehtoistyön palvelukeskuksia koskevaa 15 artiklaa siten, että erityisten aluerahastojen varat, jotka vastaavat viidestoistaosaa pankkisäätiöiden tuloista, olisi jaettava seuraavasti:

50 prosenttia vapaaehtoistyön palvelukeskuksille ja 50 prosenttia pääasiassa pankkisäätiöiden edustajista koostuville hallintokomiteoille niiden hallintokuluja, vapaaehtoisjärjestöhankeita ja kansallisia kansalaispalveluhankkeita (SCN) varten.

Italian perustuslakia (118 art.), jossa annetaan määräykset toissijaisuusperiaatteesta, ja tavanomaista lainsäädäntömenettelyä noudattaen Italian hallituksen olisi poistettava asetuksen 17 artikla ja sisällytettävä se asianmukaisempaan lakiesitykseen vapaaehtoistyötä säätelevän lain yleisestä uudistamisesta, jolloin parlamentti ja itse vapaaehtoissektori voisivat keskustella sen sisällöstä.

On huomattava, että lailla 64/2001 perustettu kansallinen kansalaispalvelu, on merkittävä aktiivisen kansalaisuuden väline nuorille italialaisille ja samalla myös välttämätön tavoiteltaessa hyvinvointivaltiota, joka vastaa ihmisten tarpeisiin, minkä vuoksi sen pitäisi olla valtion rahoittama eikä verottaa vapaaehtoissektorin saamaa rahoitusta. Sen sijaan sille olisi löydettävä uusia, täydentäviä rahoituskanavia, esimerkiksi pankkisäätiöiden avulla. Jos ehdotetusta lakimuutoksesta pidetään kiinni, vapaaehtoissektori saattaa menettää 50 prosenttia sille tällä hetkellä suunnatuista resursseista.

Onko komissio tietoinen tästä tilanteesta Italiassa? Katsooko se aiheelliseksi hyviin eurooppalaisiin käytäntöihin vedoten ja käytettävissään olevin keinoin muistuttaa Italian hallitusta asian merkityksellisyydestä, sillä vapaaehtoissektori ei nykyisinkään nauti suuren suuren rahoituksesta, mutta onnistuu kuitenkin tuottamaan kansalaisyhteiskunnalle valtavaa lisäarvoa, jos ajatellaan sen panosta ihmisten välisen solidaarisuuden tukijana, vähäosaisten oikeuksien puolustajana ja sosiaalisen yhteisvastuun korostajana?

Onko Italiassa esitetty lainsäädäntöuudistus komission mielestä vastoin eurooppalaisia periaatteita, joiden tarkoituksena on edistää Euroopan kansojen välistä solidaarisuutta ja yhtenäisyyttä, joita on korostettu Euroopan parlamentin uudessa vapaaehtoistyötä käsittelevässä työryhmässä, jonka puheenjohtajana minulla on kunnia toimia ja johon kuuluu monia muita Euroopan parlamentin jäseniä ja eurooppalaisia kolmannen sektorin edustajia?